

ת"פ 52497/10/13 - מדינת ישראל נגד אלירן לוי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52497-10-13 מדינת ישראל נ' לוי

בפני	כב' השופט מרדכי פלד, סגן נשיא
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אלירן לוי

נוכחים:

הנאשם

בא כוחו- עו"ד אסי סגל

ב"כ המאשימה- עו"ד שחר לדובסקי

מזדן

1. הנאשם, אלירן לוי הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה על פי סעיף 380 ו- 192 לחוק העונשין, שעניין גרימת חבלה של ממש ואיומים.

בהכרעת הדין עמדתי בהרחבה על הנסיבות, שבגין הורשע, כאמור, הנאשם ועל כן לא אחזור ואפרט בנדון. יש להוסיף כי לחובת הנאשם רשומה הרשעה, מתאריך 13.7.11, בעבירה על פי סעיף 335 (א) (1) לחוק העונשין בגינה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, של 6 חודשים (ת/8 ו-ת/9- ת"פ 10432/2008, בית המשפט השלום תל אביב) כאשר העבירה בגינה הוטל התנאי האמור נעברה בשנת 2008.

2. לאחר הרשעתו הופנה הנאשם לשירות המבחן, שהמציא תסקיר בעניינו. בתסקיר הובא רבות מנסיבותיו האישיות של הנאשם שהינו צעיר בן 31 שנים, רווק, המתגורר בבית אביו, בגבעתיים.

הנאשם עובד מזה כ- 6 שנים, בחברת "דן", כסדרן עבודה. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם שירת שירות צבאי חלקי ושוחרר מחמת אי התאמה.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי סכסוך שהתגלה בין אביו לבין המתלונן, על רקע רצונו של המתלונן לספח לדירתו חנייה לא לו, כאשר הליך זה נקטע בסופו של דבר ע"י העירייה, הוא שהביא להתרחשותה של אותה תקרית אלימה.

עמוד 1

הנאשם הביע חרטה על התנהגותו וביטא רצון להתנצל בפני המתלון ולפצותו. עוד ביטא הבנה לכך שבמצבי קיצון הוא מתקשה, לעיתים, לשלוט בתגובותיו וביטא נכונות להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן. הנאשם הוסיף כי הוא מכיר בחומרת התנהגותו ובהשלכות הפוגעניות שהיו לה על המתלון.

3. בשיחה טלפונית עם שירות המבחן מסר המתלון, כי אכן, הרקע לסכסוך, כפי שפורט גם בהכרעת הדין, נעוץ באותו נסיון שעשה המתלון לספח חנייה שיועדה לרבות, לשימוש שלו בלבד. המתלון הוסיף כי לאחר האירוע, ליוותה אותו ואת בני משפחתו תחושת פחד. עם זאת, ציין, כי מאז הארוע אין כל קשר בינו לבין הנאשם והוא אינו חושש מפניו. המתלון הסכים לפגישת גישור עם הנאשם, כאשר ציין כי לתפיסתו המחיר האישי ששילם הנאשם הוביל לשינוי בהתנהגותו, מתוך הבנה כי פעל באופן שגוי ופוגעני.

4. שירות המבחן התרשם כי לנאשם נטייה להתנהגות אימפולסיבית וכי הוא מאופיין בקשיים לשלוט בתגובותיו, במצבי לחץ, כאשר עונש המאסר המותנה לא היווה גורם ממתן לדידו. עוד צויין, כי הנאשם עבר משבר משפחתי ואישי עם מות אימו, בעת שירותו הצבאי, אשר הותיר בו משקעים רגשיים, אשר טרם עובדו. הנאשם רואה חשיבות רבה בקשר עם אביו וחש צורך לדאוג לו ולרווחתו, כאשר הארוע המיוחס לנאשם מהווה ביטוי לצורך זה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר בפגיעה במתלון כאשר התנהלותו תקינה ויציבה, לאורך השנים, בתחום התעסוקה, וההליכים המשפטיים היוו גורם מרתיע עבורו.

5. כמו כן, התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסי התנהגות עברייניים באישיותו, כשצוין, כי לא נפתחו כנגדו תיקי מב"ד נוספים מאז ביצוע העבירה הנוכחית. צוין גם, כי הסיכוי להישנות עבירות האלימות הינו בינוני כשמידת החומרה הצפויה, במידה ויפעל שוב באלימות, הינה נמוכה. כמו כן, הודגש כי במידה והנאשם ישתלב בטיפול ההולם את צרכיו, הסיכון להישנות העבירות יפחת. לדעת שירות המבחן הפעלת עונש המאסר המותנה הינה בבחינת גורם גרסיבי, אשר עלול לפגוע בהישגיו החיוביים של הנאשם בשנים האחרונות. שירות המבחן המליץ אפוא, על מתן צו מבחן והטלת של"צ על הנאשם בהיקף של 200 שעות, כענישה שיקומית.

6. מטעם ההגנה גם הובאו מספר עדים שהעלו בעדותם היבטים חיוביים הנוגעים לנאשם. כך העיד מר שלום לוי, שהינו גם קרוב משפחתו של הנאשם, אשר משמש כראש חטיבת הכספים בחברת "דן", אודות עבודתו המסורה והאחראית של הנאשם בחברה. עוד ציין העד כי הנאשם מפגין חריצות בעבודתו ותומך כלכלית באביו, הכל תוך ניהול אורח חיים נורמטיבי.

מר יעקב עמנואלוף, המשמש כמפקח בחברת "דן", מסר בעדותו כי הנאשם, העובד כסדרן בחברה, מאופיין בעזרה לזולת. אביו של הנאשם מסר בעדותו כי הנאשם תומך בו וכי הינו זקוק מאוד לעזרתו ולסיועו, הכל כאשר הנאשם מתגורר עימו ומסייע לו רבות.

טיעוני הצדדים:

7. המאשימה מדגישה בטיעוניה את חומרת התנהגותו הפוגענית והמאיימת של הנאשם, שתוצאתה, כאמור, גרימת חבלה למתלונן, שהצריכה, כעולה מהתעודה הרפואית שהוגשה (ת/5), תפירה של החתך במצח, של המתלונן בבית חולים. צוין, כי הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הינם שלמות הגוף ופגיעה בשלום הציבור, כאשר מידת הפגיעה הינה בינונית. עוד צוין כי המתלונן ומשפחתו חיו בתחושה של פחד וחוו טראומה לאחר קרות האירוע האלים. בנוסף, נטען, כי הנאשם ניהל הליך של הוכחות ולא נטל אחריות על מעשיו והכל מבלי שגילה אמפתיה כלפי המתלונן וזאת בניגוד לאמור בתסקיר. היבט נוסף לחומרה שצוין, נוגע לכך שהנאשם לא הורע מעונש מאסר מותנה, שהיה תלוי ועומד כנגדו. לטענת המאשימה, מתחם הענישה בגין האירוע נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל. המאשימה שוללת אפוא את המלצת שירות המבחן ועותרת להשית על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, לרבות הפעלת עונש המאסר המותנה, של 6 חודשים, במצטבר, בצירוף מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס.

8. מנגד, עותר הסנגור, עו"ד אסי סגל, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם צו מבחן לשנה ושל"צ בהיקף של 200 שעות.

הסנגור מדגיש לקולא, את ההיבטים החיוביים הרבים העולים מהתסקיר, כאשר עולה גם כי הנאשם, כאמור, מגלה יציבות בתחום התעסוקתי ועובד מזה כ-6 שנים בחברת "דן", כשהוא אחראי על עשרות עובדים במקום. עוד צוין הסנגור כי הגם שהנאשם הכחיש תחילה את המיוחס לו, וניהל את הליך של הוכחות, הוא נוטל כעת אחריות על מעשיו ומבין את חומרת התנהגותו, כשבנוסף לכך חל שינוי מהותי בדפוסי התנהגותו, כשהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, וההליכים המשפטיים, לרבות מעצרו לאחר הארוע, הרחקתו ממקום עבודתו ושהייתו במעצר בית, היוו גורם מרתיע דיו עבורו. עוד הודגש, כי הנאשם מביע חרטה כנה על מעשיו, והוא חפץ לפצות את המתלונן, הכל כאשר עולה מתסקיר שירות המבחן כי המתלונן אינו חושש מהנאשם.

דין:

9. בהתאם לעיקרון ההלימה, כפי שהוא עולה מתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה. לצורך קביעת אותו מתחם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

התנהגותו הפוגענית של הנאשם מעלה פגיעה בערכים חברתיים, שהם בטחוני, שלמות גופו ושלמות נפשו של המתלונן. מדובר באירוע שהוסלם ע"י הנאשם, שלא הירפה מהמתלונן כאשר תחילה ניגש לביתו ודרש ממנו, במפגיע, תמונות שצילם המתלונן, כאשר הנאשם סבר כי המתלונן צילם קודם לכן תמונות של הדירה בה מתגורר הנאשם, כשהמשכו של האירוע בגילוי האלימות, כפי שפורטו בהכרעת הדין. התנהגות אלימה זו הביאה לגרימת חבלת ראש למתלונן וחתן עמוק במצח, שהצריך טיפול,

כאמור, בביה"ח.

10. חומרה נוספת ניתן למצוא בכך שהנאשם לא נרתע מהתנהגות אלימה זו, הכל בעת שהיה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה. בהקשר זה, ראוי להוסיף, כי מהתסקיר עולה כי הרקע להתנהגות זו נעוץ באותו סכסוך שפרץ בין המתלונן לאביו של הנאשם, לענין אותה חנייה כאשר הנאשם חש צורך לדאוג לאביו, ומתברר כי הנאשם פנה לאלימות, כפי המפורט בהכרעת הדין.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה, כי במקרים דומים, של תקיפה ואיומים, הוטלו עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12), נדחה ערעור נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר תקף שניים, בכך שאת האחד הכה בראשו ובעינו ואת השני היכה במכת אגרוף בפניו והיכה בראשו באמצעות בקבוק. הוא נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות היזק לרכוש בזדון ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש והוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים.

ג. בע"פ (מח' ב"ש) 11563-08-12, אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל (20.2.13), נדחה ערעורה של נאשמת, אשר הורשעה בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר הכתה את המתלוננת באגרוף בפניה, ולאחר שנפלה, המשיכה להכותה. על הנאשמת, שלא היה לחובתה עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר, אשר רוצו על דרך עבודות שירות.

ד. בת"פ (פ"ת) 48414-09-13, מדינת ישראל נ' פלוני (5.1.14), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר היכה את המתלוננת בפניה, וכן גרם לסימן כחול בידה. כמו כן, הורשע הנאשם בעבירת איומים. הנאשם נידון ל-5 חודשי מאסר בפועל.

ה. בע"פ (מחוזי מרכז) 16160-10-11 יניב טבנציק נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.12.2011) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובאיומים, בכך שאיים על המתלונן. ובהמשך, משך ותלש את זקנו של המתלונן, אחז בחולצתו, חבט בעיניו, היכה בלסתו, באגרופו, כופף את אצבעותיו וגרם לו חבלות. בית המשפט גזר על הנאשם, שנעדר עבר פלילי, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. ערכאת הערעור, קיבלה את ערעור הנאשם, באופן חלקי, והעמידה את תקופת העונש בעבודות שירות, ל-4 חודשים.

ו. בת"פ (רשל"צ) 56595-01-13 מדינת ישראל נ' אמיר אהרון (ניתן ביום 24.2.2014) הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמהלך ויכוח אחז הנאשם בצלחת והיכה בראשו של המתלונן. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן חתך ודימום. בית המשפט הטיל על הנאשם, שנעדר עבר פלילי, 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי, פיצוי

למתלון ושל"צ בהיקף של 140 שעות.

נוכח המפורט לעיל הגעתי לכלל מסקנה כי בנסיבות המקרה שבפניי, נע מתחם הענישה בין מאסר בפועל, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר, לריצוי בפועל.

איני מוצא מקום במקרה זה לסטות ממתחם העונש ההולם, כפי שנקבע לעיל, לחומרא או לקולא, ויש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, כפי שנקבע כאמור.

12. לענין קביעת העונש הראוי לנאשם, אדרש גם לבחינת נסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נסיבותיו האישיות של הנאשם, עליהן גם עמד בהרחבה שירות המבחן, בתסקיר שהוגש.

כאמור, כנגד הנאשם עומדת הרשעה, מתאריך 13.7.11, בגין אירוע אלים, שהתרחש בשנת 2008, כאשר בעקבות כך הוטל עליו עונש מאסר מותנה, של 6 חודשים, לרבות עונש מאסר בפועל של 4 חודשים, שרוצה בעבודות שירות. מתברר, כאמור, כי לא היה די בעונש זה כדי להרתיע את הנאשם מהתנהגותו האלימה.

יחד עם זאת, יש לומר וזאת לצד הקולא, כי שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסי התנהגות עברייניים באישיותו, כשלא נפתחו נגדו תיקי מב"ד נוספים מאז ביצוע העבירות הנוכחיות. היבט נוסף, משמעותי, לקולא, נעוץ בהתרשמותו של שירות המבחן מקיומו של שינוי של ממש שחל בהתייחסותו של הנאשם לעבירה, כאשר הוא מצר על התנהגותו.

13. עוד ציין שירות המבחן את הנכונות שמבטא הנאשם להשתלב בטיפול מניעתי, הכול במסגרת שירות המבחן. יש לומר עוד, כי הנאשם שומר על יציבות תעסוקתית, לאורך השנים, כאשר נראה כי ההליכים המשפטיים מהווים גורם מרתיע עבורו.

הנאשם, ניהל אמנם, הליך של הוכחות והיה בכך לבטא אי נטילת אחריות על מעשיו. עם זאת, כפי העולה מהתסקיר, מתברר, כי לאחר הרשעתו חל שינוי בהתייחסותו למעשה העבירה כאשר הנאשם הביע חרטה על מכלול התנהגותו וביטא רצון להתנצל בפני המתלון.

14. עוד מעלה התסקיר כי בעניינו של הנאשם קיימת חשיבות לשילובו בהליך טיפולי, כפי המומלץ בתסקיר, שיהיה בכך כדי להפחית, במידה רבה, התנהגות אלימה מצד הנאשם.

כמו כן, ניתן לשקול, לקולא, נסיבות אישיות ומשפחתיות נוספות כפי שאלו עלו בתסקיר ויש בכך כדי להשליך לענין תקופת המאסר הכוללת שעל הנאשם לרצות שניתן יהיה לאפשר בנסיבות אלה ריצויה בדרך של עבודות שירות, לרבות חפיפה בין עונשי המאסר שיוטלו. אוסיף, כי נוכח חומרת מעשיו של הנאשם אין אני רואה כל מקום לאותה ענישה מקלה שהומלצה ע"י שירות המבחן.

15. אשר על כן, ולאחר שנתתי את דעתי למכלול השיקולים דלעיל, ולמפורט בתסקיר שירות המבחן, אני גוזר על הנאשם, בגין העבירות שהורשע, כדלקמן:

- א. 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל.
- ב. 10 חודשי מאסר, שיהיו על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה שהיא אלימות פיזית כלפי גוף אדם, במשך תקופת התנאי.
- ג. 5 חודשי מאסר, שיהיו על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה שהינה איומים, במשך תקופת התנאי.
- ד. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר, תמורת הקנס ישולם בתוך 45 יום מהיום.
- ה. אני מורה על הפעלתו, בחופף לעונש המאסר בפועל, דהיום, של עונש המאסר המותנה של 6 חודשים, התלוי ועומד כנגד הנאשם מת"פ 10432/08, בית המשפט השלום תל אביב-יפו.
- ו. התוצאה היא שהנאשם ירצה, בסיכומם של דברים, עונש מאסר בפועל של 6 חודשים וזאת בדרך של עבודות שירות, כמומלץ ע"י הממונה על עבודות שירות. מתקופה זו, של 6 חודשי עבודות השירות, תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם, מתאריך 21.10.13 עד תאריך 6.11.13.
- ז. עבודות השירות יבוצעו בבית אבות "משען", בגבעתיים וזאת בימים ובשעות ובסוגי העבודה, כפי שנקבעו ע"י הממונה. הנאשם יחל בביצוע העבודות בתאריך 27.3.16 ועליו להיות בקשר עם הממונה ככל שיידרש.
- ח. אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצוי כספי בסך 10,000 ₪ למתלונן. נוכח הסכמת הנאשם, ניתן לקזז סכום של 8,000 ש"ח שהפקיד הנאשם בגין תיק זה, לצורך תשלום הפיצוי הכספי.
- ט. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 45 יום מהיום.
- י. המאשימה תמציא את פרטי המתלונן, לצורך קבלת הפיצוי, בתוך 10 ימים מהיום.
- יא. כמו כן, ניתן נגד הנאשם צו מבחן, שתוקפו למשך שנה מהיום.
- יב. הבהרתי לנאשם כי עליו למלא במלואן את הוראות שירות המבחן ולהשתתף בכל תוכנית טיפולית כפי שתותאם לו ע"י שירות המבחן.

המזכירות תמציא עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ז' אדר א' תשע"ו, 16 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.